

Obsah

6 & 90	2	Opět na výletě	51
Aceton blues	3	Ostrov pokladů	52
Ах не вините меня в том	4	Palaces of Montezuma	53
Bludný Holanďan	5	Paranoid Eyes	54
Blues na cestu poslední	6	Pole, tráva a činžáky	55
Byla vojna	7	Possible Pasts	56
Carpe diem	8	Přijdu hned	57
Co jsem si vzal	9	Příteli	58
Co když	10	Rozeznávám	59
Crossroads	11	Setkání s Puškinem	60
Cukrářská bossa-nova	12	Si je perds	61
Čarodějova píseň	13	Sladké je žít	62
Černá kára	14	Smíchov	63
Červený most	15	Somrkrálka blues	64
Dáma s čápem	16	Stagger Lee	65
Dvacet	17	Starej pán	66
Far From Me	18	Stříhali dohola malého chlapečka	67
High Hopes	19	Šaškové počmáraní	68
Honky Tonky Blues	20	Špejchar blues	69
If	21	Špitál u sv. Jakuba	70
Jantarová země	22	The Final Cut	71
Jarní kurýr	23	The Gunner's Dream	72
Je veux	24	The Ship Song	73
Jednohubky	25	Topol	74
Klementajn	26	Trochu v hlavě mám	75
Kolej Yesterday	27	V pořádku	76
Kolem a kolem	28	V ulicích je déšť	77
Krajina posedlá tmou	29	Variace na renesanční téma	78
Love Street	30	Věřím v nás	79
Made in Valmez	31	Víla	80
Man In The Moon	32	Všechno co chci	81
Marnivá sestřenice	33	Znamení doby	82
Mávátka	34	Žalm 71.	83
Moje malá válka	35		
Montér blues	36		
Moon River	37		
Na jednu notečku	38		
Na jezeře bez zlatých ryb	39		
Na jezeře zlatých ryb	40		
Надпись на камне	41		
Nagasaki Hirošima	42		
Nebeská brána	43		
Nejlíp jim bylo	44		
Někdy se jdu opít	45		
Nobody Home	46		
Noc	47		
O Children	48		
Obelisk	49		
One of My Turns	50		

C F
Lyrics longer than chords
C C# D D# E
Lyrics shorter than chords
G C G-long C
Chord changes in - side words

A D
Nemůžu uvěřit, bráško,
že na tě vůbec už nevzpomíná,
kdesi nad drahou láskou,
když je nálada nepovinná
C#m D
málem jsem nadělal z kytary dřívka,
že se mi o tobě už nebude zdát,
A D
chvilka zaváhání před vraty chlívk
E F#m
a je tu rok šestadevadesát,
D E A
a máme rok šestadevadesát.

Fantys' vyplatil v Spartách
a ani nebyla tak rozpačitá,
vždyť co se na seně vyhraje v kartách,
stejně se na zemi už nepočítá,
cítím, jak na patách něco tě líže,
něco, co ví, že tu budete stát,
dokud se jeden z vás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát,
D E F#
aspoň do roku šestadevadesát.

2x F# G#m B F#
F# G#m B C# D#m
F# G#m
Dokud se někdo z nás nepohne blíže,
B C# D E
někam do roku šestadevadesát

Upřímně řečeno, láska,
už dávno není to, co nedá mi spát,
dva blázni v plynových maskách
a všechno, co se nam nemůže stát,
dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,
takže i v tmách aspoň slova jdou psát,
vážně netuším, co si přát více
[: na konci roku šestadevadesát, :]
D E F G A
na konci roku šestadevadesát.

Aceton blues

ASPM

Jo zase přišly složenky a moje holka chtěla nový šaty, a tak mi zbylo z vejplaty jenom 16,20 na aceton, tak jsem naložil tašku s lahví acetonu na nosič svý Jáwy a vyrazil jsem Žitnou ulicí k dálnici, jo tak to je aceton blues, jenom tak jak já ho mám v palici.

Zrovna cejtim, jak aceton vytejká z rozbitý lahve dolu na horký vejfuky, a tak vyhazuju střepy a večeři do koše a vytírám si tašku svou plátěnou čepicí, jo to je aceton blues, to je malér v Žitný ulici.

Rozjel jsem se, píchnul o střep a udělal jsem si vejron v některym ze svejch četnejch zápěstí, pak jsem si vypůjčil na pivo a na vlak a přijel jsem domů ve čtvrtek, anebo možná až ve středu, jo tak to je aceton blues, jenom tak jak já ho dovedu.

Ах не вините меня в том

Alexander Rosenbaum

Dm Gm A7 Dm
Ах, не вини - те меня в том,
 Gm C7 F
что опоздал чуть-чуть,
D7 Gm A7 Bb
гроздь рябины под окном
 Gm A7 Dm
мне не дают никак уснуть.

Как часто от себя бежим
и долго маемся...
за занавесочкою лжи
что ж не раскаиваемся?

Что ж не поверим, не простим,
не подадим руки?
может быть всё от глупости,
но ведь не все мы дураки.

Гляньте, за птичками в раю
вечная очередь...
и я покорнейше стою
вместе со всеми прочими.

Bludný Holanďan

Karel Kryl

Maškary (1970)

Am E
Pod branou vítězů, co nikdy nevyhráli,
Am E
bez zlatých řetězů a zvonů z katedrály,
Am Dm
zelení molodci z romance iluzorní,
Am E
po matce sirotci, po otci bezprizorní,
Am E
hrajeme v karty.

Růžový kavalír uprostřed paviánů
zahodil bandalír i šavli z porcelánu,
svět civí na zátku, zatímco setmělo se,
pasy jsou v pořádku a whisky na podnose
s tyčinkou na rty.

E Am
Ref Hrajeme hbitě o trojitě es:
Dm Am
tvar hadího hřbetu či gotických sošek,
Dm Am
flinty jsou v žitě a na hlavních rez,
Dm Am E
a svoboda je tu, vždyť bijem se o šek – toť zvyk!

Dva centy životů a slunce sbohem dává,
hledáme jistotu, které se nedostává,
na hrdle znamení obojku otrokova,
lezeme shrbení, zaliti do olova
jakési víry.

Paměť je v bankrotu a z domu nevychází,
čest stojí u plotu a kamením se hází,
cit s hlavou hovězí vybírá popelnice,
a pravda? Vítězí – slepá jak řeholnice,
oděna v díry.

Ref Rezavé ráno a mlha jak med,
tak podivně sladko jak z chrlení krve,
čteš, co je psáno, až k písmenu zet,
Am Am6
už nekřičíš „matko!“, je ticho jak prve, jen vzlyk!

Blues na cestu poslední

Jiří Suchý

1958

C

Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,
černej nebožtíku, máš to ale kliku,
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,
nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.

Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká,
jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká,
je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.

Kam ti pozůstali, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se tě ptám,
kam ti pozůstali, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se tě ptám,
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.

Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední,
černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední,
zazpívej si sám blues na cestu poslední.

Byla vojna

Čechomor

D G D A

Byla vojna, byla, byla patálíja.

Byla vojna, byla, byla patálíja.

G A Hm G D A

Peklo na Moravě, krvi po kolena.

G A Hm G A D

Peklo na Moravě, krvi po kolena.

V tej krvi ležali, tak jak dřevo v háji.

V tej krvi ležali, tak jak dřevo v háji.

Na Slavkovském poli, zabítí šohaji.

Na Slavkovském poli, zabítí šohaji.

Ach škoda přeškoda, tej krvi červenej.

Ach škoda přeškoda, tej krvi červenej.

Co sa rozlévala, do trávy zelenej.

Co sa rozlévala, do trávy zelenej.

Carpe diem

Vlasta Redl / Ivo Viktorin

Dohrála hudba (1989)

[: C C/E Dm C Am Fmaj7 :]

Am Dm7
Nadešel asi poslední den,
Am Em
podívej, celá planeta blázní.
Am Dm7
A já neuroním ani slzu pro ni,
G
jenom zamknu dům.

A půjdu po kolejích až na konečnou,
hle jak mám krok vojensky rázný.
A nezastavím ani na červenou,
natruc předpisům.

Am G
Ref Tak tady mě máš,
Am G C C/E
dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Dm C
zbylo tak málo vět,
Am G
tak málo slov, co nelžou.

Už si nebudeme hrát na román,
setři růž, nikdo nás nenatáčí.
Je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví.

Ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí.
A já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.

Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky.
Tak ať točí se svět, mladší o deset let
na desce Jethro Tull.

Ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem, život je krátký.
V tvých očích je klid a nemám chuť snít,
co by bylo dál.

Ref Tak tady mě máš,
dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět,
tak málo slov...

Co jsem si vzal

Vladimír Mišík

C
Káva, cigareta po ránu,
F C
na duši temná skica,
C
ty pryč někde v mlžném oparu,
F G C
za oknem slunce – praporek ticha.

Káva, cigareta po ránu,
dým ke stropu vzkvétá,
po noci milostného rozmaru,
co jsem si vzal, mohu si nechat.

Panáček, cigareta po ránu,
v žaludku vzplanul oheň,
oči se protáčí dozadu,
na stěně rtěnkou rozmáchlé sbohem.

Panáček, cigareta po ránu,
budík do prázdna tiká,
po noci milostného rozmaru,
co jsem si vzal, mohu si nechat,
co jsem si vzal, mohu si nechat,
co jsem si vzal, mohu si nechat.

Dm7 G C A7 F G C

Káva, cigareta po ránu,
dým ke stropu vzkvétá,
po noci milostného rozmaru,
co jsem si vzal, mohu si nechat,
co jsem si vzal, mohu si nechat,
co jsem si vzal, mohu si nechat,
co jsem si vzal, mohu si nechat.

Co když

Vlasta Redl

1998

E A H E
Ještě mě studí slzy na líci,
A H7 E
co naposledy pro mě vyplakala,
A H E
než zas odešla kamsi za kýmsi,
A H7 E
nad kým prý se ještě slitovala.
D Asus4 A H
To ale nade mnou Bůh se smiloval,
E D
když mi nechal její slzy na rameni,
A H A H
teď můžu chodit řádně povýšen
E D
po světě, kde lásky pro mě není.

Jistě není, nebylo a nemá být,
ani beznaděj a už vůbec ne bída.
A srdce na dlaních netlučou a nevábí,
jsou tak stejná až darmo to střídat.
To asi obejmout vítr je skoro víc,
vylézt do korun a nechat se houpat,
v lese hladit kůru borovic,
A H C#m G#m A H E
co když...je jen hloupá.

Ještě mě budí ze sna obrázky,
co na kůži mi nehty napínala,
šrámy na tváři od něžné pomlázky,
kterou mi hvězdy zhasínala.
A slunce nemá důvod vycházet,
tak se fláká kdesi za horama,
a já po tmě šmátrám pod svícem,
co když... je taky sama...

Tak už to dopij putovní příteli,
popojedem dolinami,
napříč obilím, kaktusy a svízeli,
spávat na kopci slámy.
Až kam nás dovedou tahací provázky,
necháme otisk bosé nohy čaroděje,
budeš mě učit zpívat bez lásky,
co když... se směje...

Crossroads

Robert Johnson / Cream

Wheels of Fire (1968)

I went down to the crossroads, fell down on my knees.
down to the crossroads, fell down on my knees,
asked the Lord above for mercy, "Save me if you please."

I went down to the crossroads, tried to flag a ride,
down to the crossroads, tried to flag a ride,
nobody seemed to know me, everybody passed me by.

Well I'm going down to Rosedale, take my rider by my side,
going down to Rosedale, take my rider by my side.
you can still barrelhouse, baby, on the riverside.

Going down to Rosedale, take my rider by my side,
going down to Rosedale, take my rider by my side,
you can still barrelhouse, baby, on the riverside.

You can run, you can run, tell my friend-boy, Willie Brown,
run, you can run, tell my friend-boy, Willie Brown,
that I'm staying at the crossroads, believe I'm sinking down.

Cukrářská bossa-nova

Jaromír Nohavica

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

Můj přítel snídá sedm kremrolí

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

a když je spořádá, dá si repete, cukrlátko.

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

On totiž říká: Dobré lidi zuby nebolí

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

a je to paráda, chodit po světě a mít, mít v ústech sladko.

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

Ref Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

všechny cukrářky z celé republiky na něho dělají sladounké cukrbliky

Em7 A7 Dm7 G7

Cmaj7 C#dim Dm7 G7

a on jim za odměnu zpívá zas a znovu tuhleť, cukrářskou bossa-novu.

Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,

říká, že nad ni není, že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám.

Koukej, jak mu roste oblast budoucích maminek

a já mám podezření, že se zakulatí jako míč a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč a já zůstanu sám, úplně sám.

Ref

Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,

postava fortelná se mu zvětšuje, výměra tři ary.

On ale říká, že glycidy jsou pro lidi,

je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje, někdo se zkáruje, někdo se zfetuje a on jí bonpari.

Ref

Čarodějova píseň

Vlasta Redl

Dadd9

Leží a spí tam

Bm7 C

slabounká, tichá

Bb C D

a já ji mám vzít a nést.

Koberci květů

někam do jiných světů,

jen pryč z těchto měst a hvězd.

Em Bm C

Kde zas bude tančit a na zlou si hrát,

D C

od smíchu uplakaná.

Em

A kde vlasy si nechá

Bm C

zas divoce vlát

D D9

do větru, co po ní

G C G F Eb

vůně pak uklidí rád.

Leží a spí tam

a já nespíchám

říct jí

vypršel čas.

Čas slibů a chyb,

jak bych chránil ji líp,

kdybych věděl, že potká mě zas.

Teď už jen její tíhu

smím na sebe brát

a doufat, že zláme mi vaz.

Abych se nemohl vrátit

a na věky lhát,

že jsem nenašel, nepoznal

nic víc než jen její hlas.

Leží a spí tam

a já prším a svítám

a davy jdou skrze nás.

A s očima do ó

celá člověčí ZOO

zdráhá se přijmout ten vzkaz.

Že se loučí a vrací se

do jiných let

a do jiných koloběhů.

A až se poslední plamínek

promění v led,

vytrysknou gejzíry sluncí

až za onen svět.

Leží a spí tam

a já nespíchám

říct jí

vypršel čas.

Černá kára

Josef Kainar

Em Bbdim B7 Em C9 B7

Každý tu černou káru svou si táhne sám.

Em Hm/F# Em/G Ebdim/A G B7

Kdo může znát tu píseň, co já v sobě mám, v sobě mám.

Em Hm/F# Em/G Ebdim/A G7 C9

Můžeš si půjčit klobouk, nepůjčíš si nikdy cizí žal, cizí žal,

Em C7 B9+ Em6/9 C9 B7 Em6/9 C9 B7

cizíma ústy ještě nikdo nezpíval

Tu černou káru, tu mám stále na patách.

On se z ní sype věčně jemnej černej prach.

Zastavit nesmím ani chvíli, ani chvíli zaživa,

ta černá kára se můj život nazývá.

Trošku té lásky dej mi, věrný srdce můj.

Věčně tu káru táhnout, to je šílený.

Sevři mě jemně, ty jseš jediný, co na té cestě mám,

ať jako blues tě na svých ústech vyzpívám...

Červený most

Záviš

Záviš, syn vojáka (2001)

A C# F#m
Hledali mě včera večer fízli.
A C# F#m
Hledali mě včera večer fízli,
D E
nenašli, já nebyl doma, já byl na červeném mostě,
A D A E
a na něm jsem kouřil prostě.

Hledali mě včera večer fízli.
Hledali mě včera večer fízli,
nenašli, já nebyl doma, já byl na červeném mostě,
o zábradlí opřen prostě.

A C# F#m D
Ref Červený most je železniční most,
A E D
víc vám k tomu nesdělím, už to je dost.
A C# F#m D
Červený most je železniční most,
A E A E
víc vám k tomu nesdělím, už to je dost.

Nenašli mě včera večer fízli.
Nenašli mě včera večer fízli,
nemohli, já nebyl doma, já byl na červeném mostě,
z něho dolů plival prostě.

Nenašli mě včera večer fízli.
Nenašli mě včera večer fízli,
poněvadž já nebyl doma, já byl na červeném mostě,
z něho dolů čuměl prostě.

Ref Červený most je železniční most,
víc vám k tomu nesdělím, už to je dost.
Červený most je železniční most,
víc vám k tomu nesdělím, už to je dost.

Až mě budou příště hledat fízli.
Až mě budou příště hledat fízli,
já budu na červeném mostě, vzplanou ve mně libé touhy,
vždyť jsem přece člověk pouhý.

Až mě budou příště hledat fízli.
Až mě budou příště hledat fízli,
já budu na červeném mostě spokojeně onanovat,
jak se zdravý muž má chovat.

Ref Červený most je železniční most,
víc vám k tomu nesdělím, už to je dost, to je dost, to je dost.
Červený most je železniční most,
víc nesdělím – žena, nůše, píseň, kost.

Dáma s čápem

Sto zvířat

Am
Až budu končit, až budu mít za pár,
Dm
postavím si past a do ní chytím čápa,
Am Bb Dm
už se vidím, jak ho krmím cukrem a skořicí,
Am Bb Dm
jak pomalu nabírám diamanty na lžici
Bb Dm
a dávám mu je s chlebem a ze stropu tma kape,
Gm Am Dm
chci být stará dáma, která žije s čápem.

Gm Am
Ref Při naší svatbě budu stát,
Bb
vedle mě čáp a lidi kolem,
Gm Am
a celá obloha se bude opírat
Dm
o moje francouzský hole.

Ref

Až bude po všem, doufám, že to chápeš,
chci být stará dáma, která žije s čápem,
už se vidím, jak se oba oblíknem do peří
a jak můj čáp v rodinném stříbru večerí,
a potom pijem likér a všude voní parfém,
chci bejt stará dáma, která žije s čápem.

Ref

Ref

Dvacet

Karel Kryl

Tekuté písky (1990)

Am G Am G
Ztichly louky i bor, mrtvé vrcholy hor,
Am G Am
padl žal na večer srpnový,
Dm G Dm G
v prachu dvaceti let zmizel oheň i led,
Dm G E
zbyly jen carovy proslovy,
Am F E
z větví rezavých lesů hřmí ticho děsu,
Am
slepí a hluchí dál kulmují uši
G E Am E
králi Midasovi.

Krví značena je dlažba u Dunaje,
hroby padlých jsou bezejmenné,
heslo o vítězství cizím perím se skví,
dávno krev vsákla do kamene,
barva rubínu z žezla v záhnědu zrezla,
zavření v kleci jsme otroky věcí,
nikdo nevzpomene.

Nad zemi prodanou větry až přivanou
oblaka zelená z žiravin,
vlasy tvé havraní uchopím do dlaní,
z prstenu zaplane vltavín,
snítka nachových plodů rozčeří vodu,
navzdory posté zas na břehu vzroste
rudý trs jeřabin...

Far From Me

Nick Cave & the Bad Seeds

The Boatman's Call (1997)

C Dm
For you dear, i was born,
C Dm
for you I was raised up,
C Dm
for you I've lived and for you I will die,
C Dm
for you I'm dying now.
F G
You were my mad little lover
F G
in a world where everybody fucks everybody else over.
Dm G
You who are so far from me,
Dm G
far from me,
Dm G
so far from me,
Em F G
way across some cold neurotic sea,
C Dm
far from me

I would talk to you of all matter of things,
with a smile you would reply,
then the sun would leave your pretty face
and you'd retreat from the front of your eyes.
I keep hearing that you're doing best
and I hope your heart beats happy in your infant breast.
You are so far from me,
far from me,
far from me.

There is no knowledge but I know it,
there's nothing to learn from that vacant voice
that sails to me across the line
from the ridiculous to the sublime.
It's good to hear you're doing so well
but really can't you find somebody else that you can ring and tell?
Did you ever care for me?
Were you ever there for me?
So far from me.

You told me you'd stick by me
through the thick and through the thin,
those were your very words,
my fair-weather friend.
You were my brave-hearted lover,
at the first taste of trouble went running back to mother,
so far from me,
far from me,
suspended in your bleak and fishless sea,
far from me,
far from me.

High Hopes

Pink Floyd

The Division Bell (1994)

Cm Eb Fm G
Beyond the horizon of the place we lived when we were young,
Cm Eb G
In a world of magnets and miracles.
Our thoughts strayed constantly and with out boundary,
the ringing of the division bell had begun.

Bb G7
Along the long road and on down the causeway,
Ab Bb G7
do they still meet there by the cut.

There was a ragged band who followed in our footsteps
running before times took our dreams away,
leaving the myriad small creatures trying to tie us to the ground
to a life consumed by slow decay.

Ab Cm Gm Ab
Ref The grass was greener,
Bb Cm Eb Fm
the light was brighter,
Ab Cm Gm Ab
with friends surrounded,
Ab Cm Eb Fm
the nights of wonder.

Looking beyond the embers of bridges glowing behind us
to a glimpse of how green it was on the other side.
Steps taken forwards but sleepwalking back again
dragged by the force of some sleeping tide.

At a higher altitude with flag unfurled
we reached the dizzy heights of that dreamed of world.

Encumbered forever by desire and ambition,
there's a hunger still unsatisfied.
Our weary eyes still stray to the horizon
though down this road I've been so many times.

Ref The grass was greener,
the light was brighter,
the taste was sweeter,
the nights of wonder,
with friends surrounded,
the dawn mist glowing,
the water flowing,
the endless river,
forever and ever...

Honky Tonky Blues

Jiří Suchý / Jiří Šlitr

F
Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
Bb7 F
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
C7 Bb7 F Bb7 F
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

A7 Dm A7 Dm
Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
G Gdim G7 C7
když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

If

Pink Floyd

Atom Heart Mother (1970)

E D
If I were a swan, I'd be gone.

E D
If I were a train, I'd be late.

E C#7 F# B7 E B7
And if I were a good man, I'd talk with you more often than I do.

If I were to sleep, I could dream.
If I were afraid, I could hide.
If I go insane, please don't put your wires in my brain.

If I were the moon, I'd be cool.
If I were a book, I would bend.
If I were a good man, I'd understand the spaces between friends.

If I were alone, I would cry.
And if I were with you, I'd be home and dry.
And if I go insane, will you still let me join in with the game?

If I were a swan, I'd be gone.
If I were a train, I'd be late again.
If I were a good man, I'd talk with you more often than I do.

Jantarová země

Žalman

Am C Am
Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
C Em
ulicí je ženou dolů k ohradám
Dm Am
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
Dm Am
bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dm Am
Ref Krá, až si kabát změní,
Dm Am
krá, bílé vrány odletí,
Dm Am
krá, v jantarový zemi,
F Em
přistanou v jiném století.

Zamčený jsou stáje, kat už hřívý stříhá,
lovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

Ref

Jarní kurýr

Miki Ryvola

1967

C F C
Dunění kopyt večer slýchávám,
Em E
údolím jarní kurýr jede k nám,
Am G F E7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Am G F E7 Am
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám.

Am G
Ref Ví, celej kraj to ví,
F G F E7 Am
veze nám jaro v brašně sedlový.

Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví.

Ref Mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.

Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,

Ref Víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Je veux

Zaz

Zaz (2010)

Dm B \flat C

Dm C
Donnez moi une suite au Ritz, je n'en veux pas,
B \flat
des bijoux de chez Chanel, je n'en veux pas,
A
donnez moi une limousine, j'en ferais quoi?

Offrez moi du personnel, j'en ferais quoi?
Un manoir a Neufchatel, ce n'est pas pour moi,
offrez moi la Tour Eiffel, j'en ferais quoi?

Ref Je Veux d'l'amour, d'la joie, de la bonne humeur,
ce n'est pas votre argent qui f'ra mon bonheur,
moi j'veux crever la main sur le coeur.
Allons ensemble découvrir ma liberté,
oubliez donc tous vos clichés,
bienvenue dans ma réalité.

Dm B \flat C

J'en ai marre d'vos bonnes manières, c'est trop pour moi,
moi je mange avec les mains et j'suis comme ça,
j'parle fort et je suis franche, excusez moi!

Finie l'hypocrisie moi j'me casse de là,
j'en ai marre des langues de bois,
regardez moi, toute manière j'vous en veux pas et j'suis comme ça.

Ref

Jednohubky

Vladimír Mišík

A E F#m
Narezlá hudba vodovodní trubky
D F#m Bm E
tvou hlavu zlehka naplní,
A E F#m
až přijdeš jednou na jednohubky,
D F#m Bm E
po kterých i můj kocour zavrní.

Můžem se mít trochu rádi
a po tý kráse jen tak snít,
až přijdeš jednou na jednohubky,
naplníme štěstím celý byt.

Tak tu sedím, hodiny letí,
domovník vrata zamyká,
můj šarm – hromádka smetí,
o patro níž kohoutek zavzlyká.

Tak tu sedím, hodiny letí,
prostřený stůl, jen si brát
zhrzená touha, svátek světlí,
co dělat – jak se nedat zmást.

Až příště půjdeš na jednohubky,
nedej na to, co o mně říkají,
jsou to jen řeči závistivý tetky,
nedej na to, oslice jen hýkají.

Až příště půjdeš na jednohubky,
po kterých i můj kocour zavrní,
nedej na to, co ti o mně řekli,
nenalezneš utrápený stvoření.

Klementajn

Jiří Suchý / Jiří Šlitr

Jonáš a tingl-tangl (1962)

E♭ Cm Gm B♭7
Byla krásná, byla milá, byla chytrá, zkrátka fajn,
A♭ E♭ Cm Fm B♭7 E♭
na zahrádce něco ryla, říkali jí Klementajn.

Kolik má prej nápadníků, o tom nemá nikdo šajn,
podávaj si u ní kliku, každý by chtěl Klementajn.

B7 E C♯m G♯m B7
Jednou ráno přišel jeden, napůl Ábel a napůl Kain,
A E C♯m F♯m B7 E
napůl peklo a napůl eden, začal svádět Klementajn.

C7 F Dm Am C7
Tělo rovný měl jak lajna, nejrovnější ze všech lajn,
B♭ F Dm Gm C7 F
a tak vznikla láska tajná mezi ním a Klementajn.

C♯7 F♯ D♯m A♯m C♯7
Jenomže když je radost, přijde smutek a zmizí vše, co bylo fajn,
B F♯ D♯m G♯m C♯7 F♯
její darling od ní utek a zbyla sama Klementajn.

D7 G Em Bm D7
Jednou přišel pozdrav z Vídně: „Junge Frauen, alter Wein,“
C G Em Am D7 G
jinak se mám celkem bídne, žij si blaze Klementajn.

D♯7 G♯ Fm Cm D♯7
Do duše jí padla tíseň, tak se vrhla na kokajn,
C♯ G♯ Fm A♯m D♯7 G♯
a tím končí nejen píseň, ale taky Klementajn.

Kolej Yesterday

Pavel Šrut / Petr Skoumal

Kolej Yesterday (1984)

Dm Dm9 Dm Dm9
To bejvávaly na koleji časy,
Dm Bbmaj9 F
už ráno začal večírek,
Ebmaj Dm
někdo dal dvacet, někdo stovku
Ebmaj Dm
a stavěli jsme Eiffelovku
Bbmaj C Dm
ze snů a z peří, ze sirek.

To tenkrát ještě rostly holkám vlasy,
to bylo před tím vejbuchem,
a kdo měl žízeň, tak ji hasil,
a kdo měl žízeň, tak ji hasil,
Bb C F A
vracel se s kytkou za uchem.

D G
Ref Prázdnou ulicí na kolej,
C F
jo, to je dávno, Yesterday,
Em A7 Dm Dm9 Dm Dm9
Yesterday.

To bejvávalo na koleji snění,
bramborák voněl v kuchyni,
někdo dal dvacet, někdo pade,
za to jsme měli, kamaráde,
hned štěně píva ve skříni.

Tenkrát, hochu, ještě ozáření
hrozilo leda vod slunce
a byly řeky po setmění,
a byly řeky po setmění,
kde jsi moh čekat na sumce.

Ref A pak je hodit na olej,
jo, to je dávno, Yesterday,
Yesterday.

To bejvávaly na koleji časy,
už ráno začal večírek,
někdo dal dvacet, někdo stovku
a někdo zbořil Eiffelovku
ze snů a z peří, ze sirek.

Ref A od té doby na kolej
patří už dávno Yesterday,
Yesterday, oh I believe in yesterday.

Kolem a kolem

Vlasta Redl

Na výletě (1990)

E F#m/E E
Dlouhá je noc a nikdo na pomoc,
A/E B
jen milenci na patrolách.
E F#m/E H7sus4 E
Dlouhá je mi noc a kdybych křičel o pomoc,
A/E B7sus4
nikoho nepřivolám.
F#m B7 C#7
A ty kroky to je vítr,
F#m E A/E B7
déjà vu, to jen výtah jel o patro dál.
E F#m/E B C#m/B
Špendlík ke jménu do sbírky měst,
F#m B7 E
kde jsem bůhvíproč jednou hrál.

Dlouhá je mi noc a chtěl bych tak moc
někam, kde někdo na mě čeká.
Někam, kde jsem už byl, hle jak nízký mám cíl,
ale cesta tak předaleká.
A i lež bych už bral,
že jsem na cestě dál, ale pravdy se nepolekám.
Víš, než v nic, raděj uvěřit v lež,
E F#m E E A/E E E A/E E(maj7) B/E E
takže můžeš lhát, můžeš lhát, když chceš.

Krajina posedlá tmou

Jiří Suchý / Jiří Šlitr

A D A D A
Krajina posedlá tmou, (krajina posedlá tmou)
D A D A
vzpomínky do sedla zvou, (vzpomínky do sedla zvou)
E7
nutí mě vrátit se tam, (nutí mě vrátit se tam)
kde budu navěky sám, (kde budu navěky sám)
A C# D Dm
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,
A D A
a místo lásky nás dvou, (a místo lásky nás dvou)
E7 A D A
krajina posedlá tmou. (krajina posedlá tmou)

Když západ v očích ti plál, (když západ v očích ti plál)
s tebou jsem naposled stál, (s tebou jsem naposled stál)
i když jsi čekala víc, (i když jsi čekala víc)
přijel jsem tenkrát ti říct, (přijel jsem tenkrát ti říct)
že mám tě na každé pád jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál, (a pak jsem zase jel dál)
když západ v očích mi plál. (když západ v očích mi plál)

Proč jsem se vracel tak rád, (proč jsem se vracel tak rád)
proč jsem měl touhu se smát, (proč jsem měl touhu se smát)
když cestou řekli mi: Joe, (když cestou řekli mi: Joe)
ta nikdy nebude tvou, (ta nikdy nebude tvou)
že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, (jedno však musím se ptát)
proč jsem se vracel tak rád? (proč jsem se vracel tak rád?)

Love Street

The Doors

Waiting for the Sun (1968)

Am G Gm F

Am G
She lives on love street,
Gm F
lingers long on love street.
She has a house and garden,
I would like to see what happens.

Bm A Am G

She has robes and she has monkeys
lazy diamonds, studded flunkies,
Gm Am Bb Fmaj7
she has wisdom and knows what to do,
Gm Fmaj7 Bb6 A7
she has me and she has you.

Bm A Am G

Am Bm C Gmaj7
She has wisdom and knows what to do,
Am7 Gmaj7 C6 G Am
she has me and she has you.

I see you live on Love Street,
there's a store where the creatures meet.
I wonder what they do in there,
summer Sunday and a year.
I guess I like it fine so far...

Bm A
She lives on love street,
Am G
lingers long on love street,
she has a house and garden,
I would like to see what happens.

Made in Valmez

Mňága a Žďorp

Made in Valmez (1991)

A D E
Jako je sama skála, tak jsem sám i já,
jako je prázdná duha, tak jsem prázdný i já,
jako je zrádná voda, tak zradím i já.

A
Ref Zkousím se prokopat ven – zkouší se prokopat ven,
D E
zkouším se prokopat ven – zkouší se prokopat ven.

O půl třetí na náměstí
ve Valašském Meziříčí,
jdu, co noha nohu mine,
a každý sám sobě jsme stínem.

Nic mi není, přitom melu z posledního,
těžko říct o tom něco konkrétního,
stejná slova, kolem stejný tváře,
a každý sám sobě jsme lhářem a já už zase...

Ref

Man In The Moon

Nick Cave / Grinderman

Grinderman (2007)

Em D Bm Em
My daddy was astronaut,
Em D Bm Em
that's what I was often taught,
Em D Bm C
my daddy went away too soon,
Em D Bm Em
now he's living on the moon.

Hang on to me people, we're going down,
C
down among the fishes in an absence of sound,
C
the presence of distance and it's floating in time,
it's lack and it's longing and it's not very kind.

Sitting here scratching in this rented room,
scratching and a-tapping to the man in the moon,
'bout all the things that I've been told,
my daddy was an astronaut.

Marnivá sestřenice

Jiří Suchý / Jiří Šlitr

1960

C# G#7
Měla vlasy samou loknu, jé-je-je,
C#
ráno přistoupila k oknu, jé-je-je,
C#7 F# F#m
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C# A#7 D#7 G#7 C#
a na nic víc nemyslela, jé - jé - jé.

D A7
Nutno ještě podotknouti, jé-je-je,
D
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-je,
D7 G Gm
a nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
D B7 E7 A7 D
nýbrž jen tak nad plamenem, jé - jé - jé.

D# A#7
Jednou vlasy sežehla si, jé-je-je,
D#
tím pádem je konec krásy, jé-je-je,
D#7 G# G#m
a když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
D# C7 F7 A#7 D#
nemá vlasy samou loknu, jé - jé - jé.

E B7
O vlasy už nestará se, jé-je-je,
E
a diví se světa kráse, jé-je-je,
E7 A Am
a vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
E C#7 F#7 B7 E
a to za to stojí přeci, jé - jé - jé.

Mávátka

Jaromír Nohavica

Am
Už dvacet devět roků chodím po světě
Dm G C E
a ten svět furt a furt se stejně točí.
Am E Am E
Já budu klidně smát se, budu veselý, jenom mi vydloubněte oči.
Neviděl bych vypasené páprdy,
tisíce let a stále titíž.
Když něco prohnílého v státě zasmrdí,
říkají: „Ty snad něco cítíš?“
Dm G C E
Říkají midobráci v Rudém právu:
Dm G C E
„Není tak zle, jen chlapče zvedni hlavu!“

Ref Am Dm Am E Am E
Dejte mi do ruky mávátko a řekněte, jak volat „Sláva!“,
Am Dm Am E Am
já už si najdu ten správný směr a budu mávat, mávat, mávat.

Můj soused odvedle je farář v kostele,
moc prima kluk, jenže často hledí k nebi.
Já jaksi nemám v nebi žádné přátele
a bůh, ten pro mě nikdy nebyl.
Čtu jenom básně těch, kteří už zemřeli
a ten svět furt a furt se stejně točí.
Já budu klidně smát se, budu veselý,
jenom mi vydloubněte oči.
Říkají mi dobráci u koryta:
„Není tak zle, jen doba je složitá!“

Ref

Okresní inspektor Vlček má vilu, dům a byt,
takové nic, a jak si krásně žije.
Já musel sedm roků bez koupelny žít,
proto ať žije anarchie.
Když tátu vyhodili, máma brečela,
že nedokázal převléct vlastní kabát,
to já mám někde na dně duše docela,
třeste se, trůny knížat, hrabat.
Říkají mi dobráci za koryty:
„Není tak zle, ovšem musíte pochopiti...“, já zpívám:

Ref

Moje malá válka

Jaromír Nohavica

Osmá barva duhy (1989)

Am Bm7b5 E7 Am
Do klopý jsem si vetkl rekrutské třepetálky
Bm7b5 Cmaj7 B7 Bbmaj7
a odcházím dnes večer do svojí malé války,
Fmaj7 E7 Am Fmaj7
ne, není vyhlášena patentem císařpána,
Cmaj7 Bm7 Dm7 E7
jen ustoupit už nelze, jen ustoupit už nelze,
Am F E7 Am
jen ustoupit už nelze, když padne první rána.

Tamboři mého srdce do oslích kůží bijí
a ve mně šikují se korouhve kompanií,
já, pacifista lásky a věčný mírotvorce,
kreslím teď lebku s hnáty, kreslím teď lebku s hnáty,
kreslím teď lebku s hnáty pastelkou na praporce.

Velice moc se bojím, držte mi, prosím, palce,
poteče hodně krve v té mojí malé válce,
vzpomeňte na mě v dobrém, až přijdou zprávy z fronty,
já prostě odcházím jen, já prostě odcházím jen,
já prostě odcházím jen bránit své horizonty.

Bránit svůj kousek země, čtvrt čtverečního metru,
víc místa nezabírám v botách, čapce a svetru,
berou mi moje, moje, a proto dneska večer
jdu do své malé války, jdu do své malé války,
jdu do své malé války, jdu proti mečům s mečem.

Montér blues

Vlasta Redl

Am D7
Taky jsem hrával tyhle výškové práce,

C E7 Am E7
to není žádná opera.

Am D
Celý den viset jak na oprátce,

C E7
tak voní chleba montéra.

Ref F F/E Dm G
Montuju potrubí, mosty a přehradu,
C C/B C/B♭ A7
málokdy upadám do téhle nálady,
Dm Fm G7
když nepomáhá vodka ani džus.

Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

Ref

Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale to, co je navždy, to nepříjde nikdy,
protože prostě to tu je.

Ref

Tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já zahraju blues.
Nedělej na mě ty psí oči, já znám tu Stairway do nebe,
mě už dnes těžko přechočíš, tohle fakt není pro tebe.

Ref Znám taky blues, pána, co se toulá světem sám,
blues čtyř stěn, žen, prázdná, které objímám,
blues, které dávno už musím umět hrát.

Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.

Ref Montuju potrubí...
když nepomáhá vodka ani džus...

Moon River

Johnny Mercer / Henry Mancini

1961

C Am Fmaj7 C
Moon river, wider than a mile,
Fmaj7 C Bm7b5 E7
I'm crossing you in style some day.

Am C7/G
You dream maker,
F Fm
you heartbreaker,
Am7 D7
wherever you're going
Dm7 G7
I'm going your way.

Two drifters off to see the world,
there's such a lot of world to see.

Am Am7/G D7/F# C
We're af - ter the same rainbow's end
F C
waiting round the bend
F C
my Huckleberry friend
Am Dm7 G7 C
Moon River and me.

Na jednu notečku

Karel Kryl

Jedůfky (1996)

Am
Jdu k vodě líčit na jelce, mám Škvoreckého Zbabělce
Dm
a chléb a buřty v kabelce s kořalou sladkou.
E
když slunce vstává v rumělce, zahlédnu metat kozelce
Am E
zasloužilého umělce s plesnivou bradkou.

Když v tváři rumem zruměním, tu spokojím se s domněním:
'Kozelce ladí s uměním jak šroubek s matkou!'
Zní z láhve nota za notou, kabelá zeje prázdnotou
a já mám půdu pod botou poněkud vratkou,
E Am E Am
padadadam padadam.

Keď ide vlna za loďou, pijeme vodku s Volodou
a bratstvo našich národov sa takto tuží,
Voloda býval barónom, teraz je z neho agronóm,
má salaš hore nad Hronom a záhon ruží.

Keď spieva sláčik primáša a čašník fľašu prináša,
môj zrak s víziou sobáša zvlhne mi plačom,
keď vraví: 'Koniec košiarom! Predáme ovce mäsiarom!
Je lepšie dať sa k žandárom, ako byť bačom!'
padadadam padadam.

Když pluje loďka za loďkou, chutná mi vodka s Volodkou,
on rotným je, já piločkou, bydlíme v tanku,
když měsíc svítí na Něvu jak cibulíčka v nálevu,
jdem v maskovacím oděvu udělat banku.

Plá nocí šarlat uhlíků, zní tlukot ran a slaviců
a v bance ani rublíku, to kvůli manku,
tu vezmem zavděk nálevnou vypijem vodku nelevnou
a půjdem nocí barevnou užítí spánku,
padadadam padadam.

Na jezeře bez zlatých ryb

Vlasta Redl

Na výletě (1990)

C F C
Nehledám oheň, co nepálí,
F Am7
víš mě sny o tobě zahřejí,
F Dm7 F G
jen když vedle mě spíš

A nehlídám tvé kroky z povzdálí,
usínám s nadějí,
že se neztratíš.

Nečekám zázraky na zemi,
ne že bych pohádkám nevěřil,
prostě nechci v nich hrát.

A tak nespěchám, jdu krokem a zdá se mi,
že žádné hodiny nezměří můj čas,

Dm7 G Fmaj7
co s tebou zůstal stát.

So, you fish,
no, another wish,
game's over,
rozumíš?

Dm7 Am7
Proč vlastně měl bych po tobě chtít
Fmaj7
další společná vítězství,
Dm7 Dm7/C
když můžu prohrát všechno sám.

Na jezeře zlatých ryb

Vlasta Redl

Na výletě (1990)

C

Už mi malý byl svět,

F(maj7)

tak jsem chtěl na výlet,

doma jsem řek,

C

že budu zpátky co nevidět.

Byl jsem chytrý kluk,

ale to už je nejspíš fuk,

mám pocit, že

stejně jsem, co se dalo splet.

F

A ty jsi měla o mě strach,

B \flat

už když mi šlo nač jsem sáh,

Gm

tak nač teď brát

C

F

jak žebrák na dluh rybí slib.

Nemám víc si co přát,

než že se dál budeš bát,

že chytím i poslední

ze zlatých ryb.

Надпись на камне

Bulat Okudžava

1982

Сm Bb7 Eb
Пускай моя любовь, как мир, стара, –
Ab Bb7 Eb G7
лишь ей одной служил и доверялся.
Сm Fm
Я – дворянин с арбатского двора,
Bb7 Eb
своим двором введенный во дворянство.
Сm Fm
Я – дворянин с арбатского двора,
Сm/G G7 Cm
своим двором введенный во дворянство.

За праведность и преданность двору
пожалован я кровью голубою.
Когда его не станет, я умру,
пока он есть – я властен над судьбою.

Молва за гробом чище серебра
и вслед звучит музыкою прекрасной...
Но не спеши, фортуна, будь добра,
не выпускай моей руки несчастной.

Не плачь, Мария, радуйся, живи,
по-прежнему встречай гостей у входа.
Арбатство, растворенное в крови,
неистребимо, как сама природа.

Когда кирка, бульдозер и топор
сподобятся к Арбату подобраться
и правнуки забудут слово „двор“ –
согрей нас всех и собери, арбатство.

Nagasaki Hirošima

Mňága a Žďorp

Chceš mě? Chci Tě! (1999)

C G F G C G F G
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C G F G Am
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
F C F C G
z takový lásky jsou kruhy pod očima
C G F G C G F G
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima,
jó dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
z takový lásky jsou kruhy pod očima,
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima,
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima,
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima,
a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima.

Nebeská brána

Bob Dylan / Petr Kalandra

G D Am7
Tak mámo, sundej kytku z kabátu,
G D C
za chvíli mi bude k ničemu.
G D Am7
Můj kabát a kudlu vem pro tátu,
G D C
já už stojím před bránou s klíčem.

G D Am7
Ref Cejtim, jak klepu na nebeskou bránu,
G D C
cejtim, jak klepu na nebeskou bránu,
G D Am7
cejtim, jak klepu na nebeskou bránu.

Tak mámo zahrab moje pistole,
ať už z nich nikdy nikdo nemůže střílet.
Ještě se sejdem za sto let,
až se vydáš na poslední výlet.

Ref

Neberu s sebou milý tváře,
žijte spolu, co se do vás vejde.
Až popíšem všechny diáře,
všichni se tam za tou bránou sejdem.

Ref Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu...

Nejlíp jim bylo

Mňága a Žďorp

Nejlíp jim bylo (1995)

C Fmaj7
Nejlíp jim bylo,
C Fmaj7 C Fmaj7 C Fmaj7
když nevěděli, co dělají,
G
jenom se potkali
F C Fmaj7
a neznělo to špatně.

Tak se snažili
a opravdu si užívali,
jenom existovali
a čas běžel skvěle.

F C
Ref Nechám si projít hlavou,
G Am
kam všechny věci plavou,
F C
jestli je všechno jen dech,
G
tak jako kdysi v noci
Am C Fmaj7
spolu potmě na schodech.

Pak se ztratili
a chvílema se neviděli,
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě.

A když se vrátili,
už dávno nehořeli,
jenom dál usínali,
chvíli spolu – chvíli vedle sebe.

Ref

Ref Nechej si projít hlavou...

Někdy se jdu opít

ASPM

E7 A7 E7
Pokaždý, když se jdu opít, tak moje milá naříká,
A7 C E7 F#m G#m Gm
pokaždý, když se jdu opít, tak i moje manželka naříká
F#m C7 H7 E7 A E H7
a myslí si, že je šťastnej ten blázen, kterej si pití odříká.

Někdy se jdu opít, jen ty víš, že piju každý den,
někdy se jdu opít, ty víš, že piju každý den,
já znám jednu krásnou báseň, a ta je napsaná na dně džbánu jen.

Ale když se pane bože ráno vracím domů nadranej jednou za rok, tak se mi svět v pořádku bejt zdá,
když se pak ráno vracím domů, tak se mi svět v pořádku bejt zdá
a lidi se maj rádi a zima není vůbec zlá.

Nobody Home

Pink Floyd

The Wall (1973)

Am C+ C D7 F Fm

 C
I've got a little black book with my poems in,
 E
got a bag with a toothbrush and a comb in
 F C F
when I'm a good dog they sometimes throw me a bone in.
 C
I've got elastic bands keeping my shoes on,
 E E7
got those swollen hand blues,
 F C
I got thirteen channels of shit on the TV to choose from.
 C7
I got electric light and I got second sight,
 F Fm C E7 Am D7 G
I got amazing powers of observation
 E7
and that is how I know:
Am C6 C D
when I try to get through on telephone to you
Fm6 C F C
there'll be nobody home.

I've got the obligatory Hendrix perm
and the inevitable pinhole burns,
all down the front of my favourite satin shirt.
I've got nicotine stains on my fingers,
I got a silver spoon on a chain,
got a grand piano to prop up my mortal remains.
I've got wild staring eyes
and I've got a strong urge to fly
but I've got nowhere to fly to.
Ooooh babe, when I pick up the phone
there's still nobody home.

I've got a pair of Gohill's boots
but I got fading roots...

Noc

Robert Křesťan

Pohlednice (1997)

Em Am7
Ozvěna od svatého Pavla
H7 Em
zalétla i k nám do pokoje,
z příšeří jsi na mě mávla
s úsměvem lorda Fauntleroye.
Zpod toho prastarého gesta
ti ve tváři vykvetl sad
a po střechách věčného města
kráčela noc jako aristokrat.

V podkroví starého domu
s blaženou nevinností,
palčivou chuť kardamomu
chutnali jsme si do sytosti.
Až dvojhlasem zavřískly žestě
a v nesvatém slunci Hirošimy
smíření ve svatém městě
jsme nakonec dospěli i my.

Ráno jsi vypila kávu
a odešla dřív než jsem vstal,
ani jsem nezdvihl hlavu,
ani jsem nezamával.
To jen zvoníci zmámili mě
prvními tóny Velikonoc,
to nás jen v hotelu v Římě
na pár chvil spojila noc.

O Children

Nick Cave & the Bad Seeds

The Lyre of Orpheus (2004)

Em C Am G D

Em
Pass me that lovely little gun,
C
my dear my darling one,
Am
the cleaners are coming one by one,
G D Em
you don't even wanna let them start.

They're knocking now upon your door,
they measure the room they know the score,
they're mopping up the butcher's floor
of your broken little hearts.

O children

Forgive us now for what we've done,
it started out as a bit of fun,
here take these before we run away,
the keys to the gulag.

Cmaj7
Ref O children,
G D Em
lift up your voice, lift up your voice.
Cmaj7
Children,
G D Em
re-joyce, rejoice.

Here comes Frank and poor old Jim,
they're gathering round with all my friends,
we're older now, the light is dim
and you're only just beginning.

O children

We have the answer to all your fears,
it's short, it's simple, it's crystal clear,
it's round about, it's somewhere here
lost amongst our winnings.

Ref

The cleaners have done their job on you,
they're hip to it man they're in the groove,
they've hosed you down, you're good as new,
they're lining up to inspect you.

O children

Poor old Jim's white as a ghost,
he's found the answer that was lost,
we're all weeping now weeping because
there ain't nothing we can do to protect you.

Ref

Hey little train we're jumping on
the train that goes to the kingdom,
we're happy ma we're having fun
and the train ain't even left the station.

Hey little train wait for me,
I once was blind but now I see,
have you left a seat for me,
is that such a stretch of imagination?

Hey little train wait for me,
I was held in chains but now I'm free,
I'm hanging in there don't you see
in this process of elimination.

Hey little train we're jumping on
the train that goes to the kingdom,
we're happy ma we're having fun
and it's beyond my wildest expectation.

Hey little train we're jumping on
the train that goes to the kingdom,
we're happy ma we're having fun
and the train ain't even left the station...

Obelisk

Vladimír Mišík

Asus2 Em7
Milovali se, jen když se měli rádi,
Asus2 Em7
kávu pili, když jim bylo černo,
Asus2 Em7
neptali se, kdo je druhá – druhý,
Asus2 Em7
platili dluhy bez antických gest.

Am G C Em

Utopili se a šli pak spolu domů
koupili si Tuttiho, medvídka s duší v plyši,
a také několik osobních nepřátel,
jenže pak nevěděli, pro pána co s nimi.

Am G C Em

Náruživostem svým rozorali meze,
v parku hudba hrála, ona plakala,
šetřili si, podívat se chtěli do Pompejí
dříve než nějácí piloti z pitomých rozkazů.

Am G C Em

Kvetly jim růže a tvářičky na mrazu,
naplňovali údivem cukřenky, svět a sebe,
byli nezaručení, ale též neodvysílání,
léčili kočku, která spolkla nit.
Uprostřed té niti světlo odejít,
umřeli v horoucím a přesvědčivém stisku,
toto je pravda, pravda, samá pravda,
KONEC OBELISKU.

One of My Turns

Pink Floyd

The Wall (1973)

C Em
Day after day, love turns gray
 F C
like the skin of a dying man.
C Em
And night after night, we pretend it's all right
 Dm
but I have grown older and
you have grown colder and
 G7
nothing is very much fun anymore.

And I can feel one of my turns coming on.
I feel cold as a razor blade,
tight as a tourniquet,
dry as a funeral drum.

E♭ B♭
Run to the bedroom,
 E♭ B♭
in the suitcase on the left
 C7 Dm Am Dm Am
you'll find my favourite axe.

Don't look so frightened,
this is just a passing phase,
one of my bad days.

Would you like to watch T.V.?
Or get between the sheets?
Or contemplate the silent freeway?
Would you like something to eat?

Would you like to learn to fly? Would you?
Would you like to see me try?

D D G C E♭ B♭ E♭ B♭ Dm E♭ B♭ E♭ B♭ Dm Am7 Dm7 C

Would you like to call the cops?
Do you think it's time I stopped?
Gm9
Why are you running away?

Opět na výletě

Vlasta Redl

Na výletě (1990)

Am Dm Am G

Říkali, že už tě neuvidím,

Am Dm Am G

a chtěli slyšet jména nějakých dalších lidí.

Dm C F

Ale já nikoho neznám, ani tebe milá,

Dm C F

vím jen, že jsi pryč, žes mě opustila

Říkali, že to mám pustit z hlavy,

a chodit víc ven, že mám jen jedno zdraví.

Ale já nemám zájem o žádné uzdravení!

Am Dm Am G

Říkali, že čas všechno spraví...

A D E

Ref Tak konečně mám zas aspoň po starostech,

A D E

co bude zítra a co potom a jak je to prosté.

Hm7 A D

Zas můžu lhát a chodit si, kam chci domů,

Hm7 A D

a do rána psát, o tom že není komu.

F#m A D E(6)

C F G

Ref Hrajte mi blues, za to že se mnou byla,

C F G

za každou mou půlnoc, v které mě probudila,

Dm7 C F

hrajte mi blues, že aspoň našli jsme se

Dm7 C F

a že mám rozum, který všechno snese.

Ref Hrajte mi blues za moje skvělé plány,

že už budu hodný a na prstě omotaný,

hrajte mi blues, ať si s ním zacpu uši,

ať neslyším ticho, co mi zbylo v duši.

2× A D A E

Hm A D

Hrajte mi blues za tu, co o mě stála,

Hm A D

hrajte mi blues, i kdyby jenom lhala,

Hm A D

hrajte mi blues, že na tomhle krásném světě

Hm A D

už se mi nechce být jinak, než jen na výletě...

Am Dm Am G

Ostrov pokladů

Karel Kryl

Monology (1992)

C Am F G C Am F G

C Am F G
Jsem zřejmě na hlavu, když o počty se nervu,
C Am F G
když s proudem neplavu a raději pro Minervu
C Am F G C Am F G (C7)
přepřáhám Pegasy, přepřáhám Pegasy

Jsem zřejmě na mozek, když hledám před vzlétnutím
k přistání podvozek a do vztyku se nutím
s rizikem pro vlasy, s rizikem pro vlasy.

F
Ref Když místo po Hradu sám chodím po ulici,
C D7 G
když smím a nekradu, jsem zřejmě na palici,
C Am F G C Am F G
já zůstal pozadu, hniju si na vesnici rád.

Jsem zřejmě na lebku, když nechci nové bohy
či pestrou nálepku a preferuji nohy
k pohybu po zemi, k pohybu po zemi.

Jsem zřejmě na bednu, když nevím, kolik za to,
když strachem neblednu a píšu pro Erató,
byť zase v podzemí, byť zase v podzemí.

Ref Spláchl jsem dozadu výhodnou investici:
lépe žít o hladu, než zdobit šibenici!
Svůj ostrov pokladů v domečku na vesnici,
svůj ostrov pokladů v domečku na hranici,
svůj ostrov pokladů v exilu za hranicí mám...

Palaces of Montezuma

Nick Cave / Grinderman

Idiot Prayer (2020)

F A B \flat C B \flat F C

F
Psychedelic invocations,
F B \flat
Mata Hari at the station
C
I give to you,
B \flat
a Java princess of Hindu birth,
F
a woman of flesh, a child of earth
C
I give to you.

The hanging gardens of Babylon,
Miles Davis, the black unicorn
I give to you,
the Palaces of Montezuma,
the Gardens of Akbar's tomb
I give to you.

The spider Goddess and the Needle Boy,
the slave-dwarves that they employ
I give to you,
a custard-coloured super-dream
of Ali McGraw and Steve McQueen
I give to you.

B \flat F C
Ref C'mon baby, get me out of the cold
B \flat F C
and give me, give me, give me your precious love for me to hold.

Ref

The epic of Gilgamesh,
a pretty little black A-line dress
I'll buy it for you,
the spinal cord of JFK,
wrapped in Marilyn Monroe's negligee
I give to you.

I want nothing in return,
just the softest little breathless word
I ask of you,
a word contained in a grain of sand
can barely walk, can't even stand
I ask of you.

Ref

Ref

Paranoid Eyes

Pink Floyd

The Final Cut (1983)

G C G
Button your lip and don't let shield slip,
C G
take a fresh grip on your bullet-proof mask,
C G D C
and if they try to break down your disguise with their questions,
G D C G/B Am
you can hide, hide, hide,
G
behind paranoid eyes.

You put on our brave face and slip over the road for a jar,
fixing your grin as you casually lean on the bar,
laughing too loud at the rest of the world
with the boys in the crowd,
you hide, hide, hide,
behind petrified eyes.

C G C G C G Em D Am G

You believed in their stories of fame, fortune and glory,
now you're lost in a haze of alcohol soft middle age,
the pie in the sky turned out to be miles too high,
and you hide, hide, hide,
behind brown and mild eyes.

Pole, tráva a činžáky

Květy

Bílé včely (2012)

C Em
A zdá se mi, že hadi ovíjejí zem,
Am7 Em(7)
měsíc bude ti v patách, kameny hlídají cestu.
V tak nízkém obilí není kde se skrýt,
hoří... a kolem oken sune se dým.

Ptám se paní v metru, kudy mám jít,
říká, že Ježíš mě vidí, protože vidí všechny.
Právě se vrací zpátky, o stanici dřív
nechala ležet svůj batoh, přiletěla z USA.

Pole tráva a činžáky jsou tady stejné,
postavy Špejbla s Hurvínkem na lavici v přízemí.

[: A zdává se mi o ní sen,
zdává se mi, zdává se mi o ní sen :]
(A jako duhová křída)
Zdává se mi o ní sen,
zdává se mi, že hadi ovíjejí zem.

Possible Pasts

Pink Floyd

The Final Cut (1983)

G Am
They flutter behind you your possible pasts,
C D G
some brighteyed and crazy, some frightened and lost.
G Am
A warning to anyone still in command
C D G
of their possible future, to take care.
G Am
In derelict sidings the poppies entwine
C D G
with cattle trucks lying in wait for the next time.
Em
Do you remember me, how we used to be,
D
do you think we should be closer?

She stood in the doorway, the ghost of a smile,
haunting her face like a cheap hotel sign.
Her cold eyes imploring the men in their macs
for the gold in their bags or the knives in their backs.
Stepping up boldly one put out his hand,
he said, "I was just a child then, now I'm only a man."
Do you remember me, how we used to be,
do you think we should be closer?

Em C Em C Em D C D Cmaj9

By the cold and religious we were taken in hand,
shown how to feel good and told to feel bad.
Strung out behind us the banners and flags
of our possible pasts lie in tatters and rags.
Do you remember me, how we used to be,
do you think we should be closer?

Přijdu hned

Vlasta Redl

O kolo zpět (1997)

D A/C# G Em
Tady je kruh, tady je dvůr, tady bydlí
Hm G A
moje pýcha a štěstí naposled,
G Hm Em A
tady jsou knížky, tady svíce, tady hrnky, tady lžíce,
D A D
kdybys šel pryč, tady je klíč, přijdu hned.

To vpravo je les, tohle je vřes a tudy sever,
téhle cesty už je konec nadohled,
tohle je Zlín a támhle blízko, to už je Melbourne, San Francisco,
sedni si sem, někde tu jsem, přijdu hned.

Támhleto je pták, to velké je mrak, tím se prší,
a tímhle přivoláš si slunce zase zpět,
tohle je výhled na Kokořín a tahle okna vedou k moři,
tady je gin, tady led, já přijdu hned.

Tohle je stůl, tohle čaj a tohle papír,
mávní tužkou a tvoji mrtví ožijí,
je to tak snadné, až to mrzí, že nejde chtít být tak drzý
a stvořit si svět jenom z vět a melodií.

...a tam právě jsem a snad se vrátím,
kdyby ne včas, nech jí tu vzkaz, že jsi tu byl.

Příteli

Vlasta Redl

O kolo zpět (1997)

E E4/B E B (A)

E E4/B E B E E4/B E B
Příteli z dávných válek, píšu to psaní,

E E4/B E B E E4/B E B
jak jsem před lety slíbil na trnkobraní.

F♯m B E
Stále mířím na jihozápad,

F♯m B G A
jsem už za horama, za vodou, což rač chápat,

E E4/B E B E E4/B E B
můj rytíři bez lázně a vany z hotelu Blaník.

Tady je zima už za námi a ledy tají,
kdo zasil v prosinci banány, tomu už zrají.
A ze všech koutů život zas vstává,
všude pupeny, lupeny, květiny, tráva,
na nebi kometa s vlečkou a Hanka se vdává.

3× E E4/B E B

C♯m A B C♯m

C♯m/G♯ A B E

2× E E4/B E B (A)

Válka skončila, zdá se, a vojsko se vrací,
i tažní ptáci a nástroje do restaurací.
A všem to pípá v Motorolách,
hlavně Jarmilám a Hynkům jaro volá.
Je tu veselo, jak dřív jen o demonstracích.

B

Můj milý příteli kdesi tam, do časů pravých,
posílám kousek Tvé písně a všichni Tě zdraví.
Mrkací panenku, kuličku skleněнку,
papuče, čelenku, neplatnou vstupenku,
raketu, míček a kačenku na klíček. (ať jsi třeba trochu nemocný, jen když jsi pravý)

C♯m A B C♯m

A možná ještě víc dáme to mu,

A B E
kdo si nás, kdo si nás vezme do mů.

mezihra

Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
jak jsem před léty slíbil na trnkobraní...

Rozeznávám

Michal Horáček / Petr Hapka

V penziónu Svět (1988)

Dm7 G7 C
Máš tucty známých, ale kdo tě zná?
Dm7 G7 C
Máš vlastní píseň, kdo však ví, jak zní?
Dm7 G7 Am
Máš pocit, že jsi zakutálená,
Dm7 F G
jak drobná mince pod rohožkou dní.

Ref Dm7 G7 C
Já však rozeznávám, zvuk chůze, co se odráží
Dm7 G7 C
od výloh hlučných pasáží, tvou samotu, tvé závaží.
Dm7 G7 C
Já vždy rozeznávám tvé boky, když jdeš ulicí,
Dm7 G7 C
tvé vlasy mezi pšenicí, tvou vůni mezi tisíci.
Dm7 G7 Dm7
Já vždy rozeznávám, hravě rozeznávám.

Máš pravdu, ale kdo ti za ni dá?
Máš hlavu plnou utajených snů.
Máš podezření, že jsi vlastně zbytečná,
jak malá piha skrytá pohledům.

Ref

Gm7 C7 F
Máš svoje léta, právě jako já,
Gm7 C7 F
máš načase jít už vlastním barvám vstříc.
Gm7 C7 Dm
Má lásko, nejsi, nejsi neviditelná,
Gm7 Bb C
já věřím, že ti budu moci říct:

Ref Gm7 C7 F
Já vždy rozeznávám tvé boky, když jdeš ulicí,
Gm7 C7 F
tvé vlasy mezi pšenicí, tvou vůni mezi tisíci.
Gm7 C7 F
Já tě rozeznávám, jak vlčí máky v osení,
Gm7 C7 F
jak ostrov mezi dlážděním, tvá grácie se nemění.
Gm7 C7 F
Já tu rozeznávám...

Setkání s Puškinem

Bulat Okudžava / Jaromír Nohavica

V tom roce pitomém (1990)

E7 Am E7 Am
Co bylo, je pryč jednou provždy a stesky jsou k ničemu,
 C G Am
každá epocha má vlastní kulisy herce i kus
A7 Dm G Am
a líto mi je, že už nikdy se nesetkám s Puškinem,
 E7 Am E7
nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus.

Dnes už nechodíme jak zastara bosáci naboso,
řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie,
a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
a nebudou víc, nebudou a to líto mi je.

Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,
a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem.

Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít,
a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství.

Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám, noc je tu,
vtom z ničeho nic vedle arbatských vrat u vody
stojí drožkář a kůň a pan Puškin jde po prázdném prospektu,
já krk za to dám, zítra že se něco přihodí...

Si je perds

ZAZ

Recto verso (2013)

Hm G A G F#m
J'me sens brocante, j'suis la méchante,
Hm G A G F#m
si mes enfants m'invitent, je fais la pas contente,
G F#m
et quand ils me visitent, je suis la transparente.

J'me sens pâlotte, je me sanglote,
mes enfants me nettoient, des inconnus me sortent,
A
à croire quand je me vois, que je suis déjà morte.

Hm
Ref Si je perds la mémoire, faudrait pas s'inquiéter,
A
c'est qu'ma vie est au soir d'une triste journée,
Em
si je perds la raison, faudrait pas s'en vouloir,
G F#m
si c'est plus ma maison, laissez-moi dans l'couloir.
Si je perds les pédales, et si ça vous inquiète,
si ça vous fait trop mal, je n'sais plus qui vous êtes,
et si je perds la boule, n'ayez pas trop pitié,
ma tête est une foule de visages oubliés.

J'me sens friperie, j'me fais momie,
mes enfants me déplacent, comme un vieux manuscrit,
et j'ai les feuilles qui cassent, et je suis mal écrit.

J'me sens bizarre, j'me vis trop tard,
si je repense aux instants, où j'ai fait sans savoir,
la course avec le temps, sans me dire au revoir.

Ref

Hm A Em G F#m

Ref ...
et si je perds la tête, n'ayez pas trop pitié,
bientôt je serai bête et vous aurez oublié.

Sladké je žít

Vladimír Mišík

Šel jsem si sednout k řece a koukal, jak vlny jdou,
šel jsem si sednout k řece a koukal, jak vlny jdou,
a potom jsem tam skočil, byl jsem hned pod vodou.

Vyplul jsem a začal vzlykat, vyplul jsem a spustil křik,
vyplul jsem a začal vzlykat, vyplul jsem a spustil křik,
kdyby voda nebyla tak chladná, byl bych už nebožtík.

Jel jsem šestnáct pater a koukal Bohu do oken,
jel jsem šestnáct pater a koukal Bohu do oken,
myslel jsem na svý děvče a dlouho váhal se skokem.

Stál jsem tam a začal vzlykat, stál jsem a spustil křik,
stál jsem tam a začal vzlykat, stál jsem a spustil křik,
kdybych nebyl tak vysoko, byl bych už nebožtík.

Tak asi budu žít dále, nezbýva, než abych žil,
tak asi budu žít dále, nezbýva, než abych žil,
pro lásku bych třeba umřel, ale pro život jsem se narodil.

Můžete mě vidět vzlykat, slyšet mě jak spustím křik,
můžete mě vidět vzlykat, slyšet mě jak spustím křik,
má milá třeba se vztekni, nebude ze mě nebožtík.

Smíchov

Severní nástupiště

O krysách a vlcích (2018)

Em

Smíchov je zamračený, přeplněný tramvaje,

F*

lidi koukají na boty nebo na čůrky, co po sklech jedou.

Em

Před nádražím vdechnou pizzu a nechají okraje

F*

a na obloze nevidět nic jiného než šedou.

Ref G D Em C
Vono to schne a padá a v restauraci Oáza
 G H7 Em C
z rádia dohrává páteční hitparáda
 G D Em C
nádražní rozhlas ztichnul a tebou projede,
 G D Em C G D Em C G D Em C
že vlak ze severního nástupiště odjíždí zas bez tebe.

Smíchovu zmrzl úsměv, vliv vajgl do sněhových břechů,
vzala ho žena bez domova a dala do krabičky.
Vosum dní starší ježíš bloudí ránem novoroční kocoviny,
nikdo nenabízí šumák, prej každý ze včerejška nese si dost svojí špíny.

Ref Vono to mrzne a studí a v restauraci Oáza
klapnutí dalšího grogu ho svůdně budí (?),
nádražní rozhlas ztichnul a tebou projede,
že vlak ze severního nástupiště odjíždí zas bez tebe.

Smíchov se tiše culí, ví to, co je jen v náznacích vidět,
že nacucaný pupeny na stromech se vmáchnout zpátky nedají.
Nikdo moc nevěří, máj pocit, že bylo to jenom kdysi dávno v kině,
jak ptáci vrací se a do větví a na troleje sedají.

Ref Vono to voní a kvete a v restauraci Oáza
ti tělem něco nového najednou tepe,
dopijíme pivo a nádražní rozhlas zapře,
že na severní nástupiště přijíždí vlak pro mě i pro tebe,
pro mě i pro tebe.

Ref

F* = 033200

Somrkrálka blues

Nerez

Cmaj7 Dm7 Em7 Dm7

Cmaj7 H7

Vlasy až na paty, třepivý záplaty,

Cmaj7 A7

má řeči nahatý, somrkrálka blues,

Dm7 G Dm7 G

v kapse jako proprietu jabko, jednu cigaretu,

Cmaj7 A7 Dm7 G

vločky sbírá do baretu, když má léto půst.

Cmaj7 A7

Ref Kantýny, čekárny, básničky na koleně,

Dm7 G Dm7 G

o paní z pekárny, co má se čím dál stejně,

Cmaj7 A7

uprostřed pohádky nevíme, jak to bylo,

Dm7 Em7 Fmaj7 G G+

cukrovkář nedopil třetinkový pivo.

Koflíkům od fíkusů, zastávkám autobusu

v zeleném hubertusu zpívá somrblues,

vlasy až na paty, třepivý záplaty,

má řeči nahatý, ta somrkrálka blues.

Ref

Cmaj7 Dm7 Em7 Dm7

Stagger Lee

Nick Cave & the Bad Seeds

Murder Ballads (1996)

Dm

It was back in '32 when times were hard,

Am

he had a Colt .45 and a deck of cards, Stagger Lee.

He wore rat-drawn shoes and an old stetson hat,
had a '28 Ford, had payments on that, Stagger Lee.

His woman threw him out in the ice and snow
and she told him, "Never ever come back no more, Stagger Lee."

So he walked through the rain and he walked through the mud
till he came to a place called The Bucket Of Blood, Stagger Lee.

He said "Mr Motherfucker, you know who I am,"
and the barkeep said, "No, and I don't give a good goddamn," to Stagger Lee.

He said, "Well bartender, it's plain to see
I'm that bad motherfucker called Stagger Lee, Mr. Stagger Lee."

Well, the barkeep said, "Yeah, I've heard your name down the way
and I kick motherfucking asses like you every day, Mr. Stagger Lee."

Well those were the last words that the barkeep said
'cause Stag put four holes in his motherfucking head.

Just then in came a broad called Nellie Brown
known to make more money than any bitch in town.

She struts across the bar, hitching up her skirt,
over to Stagger Lee, she's starting to flirt with Stagger Lee.

She saw the barkeep, said, "O God, he can't be dead!"
Stag said, "Well, just count the holes in the motherfucker's head."

She said, "You ain't look like you scored in quite a time,
why not come to my pad? It won't cost you a dime, Mr. Stagger Lee."

"But there's something that I have to say before you begin:
You'll have to be gone before my man Billy Dilly comes in, Mr. Stagger Lee."

"I'll stay here till Billy comes in, till time comes to pass
and furthermore I'll fuck Billy in his motherfucking ass," Said Stagger Lee.

"I'm a bad motherfucker, don't you know
and I'll crawl over fifty good pussies just to get one fat boy's asshole," said Stagger Lee.

Just then Billy Dilly rolls in and he says, "You must be
that bad motherfucker called Stagger Lee."

"Yeah, I'm Stagger Lee and you better get down on your knees
and suck my dick, because If you don't you're gonna be dead," said Stagger Lee.

Well, Billy Dilly dropped down and slobbered on his head
and Stag filled him full of lead...

Starej pán

Petr Skoumal

E♭ G7
Starej pán sedí a poslouchá jazz
B♭m6 C7 Fm
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
A♭m6 E♭
jako by zase u baru stál
Cm/A A♭maj7 G7
a na pódiu Django hrál.

E♭ G7
Ref Starej pán sedí a poslouchá jazz
B♭m6 C7 Fm
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
A♭m6 E♭ C7
starej pán sedí a poslouchá jazz
F7 B♭7 E♭
a na desce se točí pes.

G7 Cm
Jó, ráno si vzal čistý ponožky
G7 Cm
a zajel si do Paříže bez doložky,
G7 Cm
jezdilo se z Wilsonova nádraží
A♭m6 B♭7
a neměli jsme v kufru žádný závaží, jé.

Ref

Jó, to tenkrát ještě žila naštěstí
ta slečna z Fügnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé.

Ref

Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

Ref Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Stříhali dohola malého chlapečka

Josef Kainar / Vladimír Mišík

G C
Stříhali dohola malého chlapečka,
Am D
kadeře padaly k zemi a zmíraly,
G C
kadeře padaly jak růže do hrobu,
D Am Em
železná židle se otáčela.

Šedaví pánové v zrcadlech kolem stěn
jenom se dívali, jenom se dívali,
že už je chlapeček chycen a obelstěn
v té bílé zástěře kolem krku.

Jeden z nich, kulhavý učitel na čelo,
zasmál se nahlas a všichni se pohnuli,
zasmál se nahlas a ono to zaznělo
jako kus masa když pleskne o zem.

C Am7 D G

Učeň se dívá na malého chlapečka,
jak malé zvíře se dívává na jiné,
ještě ne chytit a rváti si z cizího,
a už přeci...

Ráno si staví svou růžovou bandasku
na malá kamínka, na Vincka chcípáčka,
a proto učňovy všelijaké myšlenky
jsou vždycky stranou a trochu vlažné.

Toužení svědící jak uhry pod mýdlem,
toužení svědící po malé šatnářce,
sedává v kavárně pod svými kabáty
jako pod mladými oběšenci.

Stříhali dohola malého chlapečka,
dívat se na sebe, nesmět se pohnouti,
nesmět se pohnouti na židli z železa,
už mu to začlo...

Šaškové počmáraní

Michal Horáček / Petr Hapka

C H7
Koukněte na toho fintila,
Dm G7
pod krkem žlutého motýla,
Dm G7
zelený klobouček do týla,
D7 G7 C G
šoupne si na bílou pleš.

I když ten tralalák padá mi,
hlavně že vyhrávám barvami,
hlavně že vyhrávám barvami,
zase jsem šťastnej jak veš.

Ref F Fm
Co po mně chceš, pravdu či lež,
C C7
zkus ty dvě rozeznat, a pak se směj,
F Fm
barevný svět láme mi hřbet,
Em7 Am7 Dm7 G7
přesto chci být šašek počmáranej.

Ucho mu hryžou jak oplatku,
s rozběhem kopou ho do zadku,
tvrděj, že všechno je v pořádku,
když mu daj mizernej plat.

Když ale koukám se na lidi,
všechno tak černě zas nevidím,
všechno tak černě zas nevidím,
ještě se dovedem smát.

Ref Ne že se snad není co bát,
úzkost má tlapy jak Cassius Clay,
ten věčný strach na miskách vah,
převážit chce šašek počmáranej.

Kampak chcem ve věku rozumu
strkat prý své nosy na gumu,
určitě od rumu z konzumu
tak strašně červené jsou.

Ptám se však tebe náš osude,
co bude, až tady nebude,
co bude, až tady nebude,
dojemně pitomá show.

Ref Bláhová show, šaškové jdou
barevnou naději vytřískat z ní,
hledáme brod uprostřed vod,
my věční šaškové počmáraní.

Ptám se však tebe náš osude,
co bude, až tady nebude,
co bude, až tady nebude,
dojemně pitomá show.

Špejchar blues

Vladimír Mišík

E7 A7 E7
Noc už končí a nad Špejcharem svítá
A7 E7
a mně začíná bejt zas do zpěvu,
C9
to je ta pravá chvíle
F#m7b5 H7alt E7 H7
pro moje ranní blues.

Vypil jsem víc, než mý nohy snesou,
ale hlavu pořád jasnou mám,
ruce se trochu třesou
jak tolik jinejch rán.

Jo, až se budu ranní mlhou vracet,
na cestu si načnu další lahvový,
uvidím bílý myši
a možná i klobouk ve křoví.

Já vám věřím, že sem dávno měl bejt jinej,
za ty prachy měl jsem si koupit vůz,
já radši zpívám
svoje ranní Špejchar blues.

Špitál u sv. Jakuba

Zdeněk Rytíř / ASPM / traditional

Em H7 Em H7
Vstoupil jsem do baru jako obvykle
Em H7 Em H7
a na první pohled poznal jsem hned,
Em H7 Em H7
že něco podivného visí tady v ovzduší
 C(maj) H7 Em H7 Em H7
jako když ve whisky rozpouští se led.

Po mé levici stál Joe McQueeney
a kalným zrakem prohlížel si nás,
když dopil, všichni v baru naráz ztichli
a ticho proříz jeho roztřesený hlas.

Jak vám přijdu do St. James Infirmary,
uvidím hned ženu svou
ležet přikrytou bílou plachtou,
jak by se zdálo na pohled blaženou.

Chyt jsem hned na chodbě doktora,
povídá, že je to s ní fakt hodně zlý,
a tak běžím zpátky, ale už jsem přišel pozdě,
mrtvá leží na stole.

Šestnáct černejch koní
a jeden z nich má obtěžkaný hřbet,
šestnáct žen jde za nima
a jen jedna z nich už nevrátí se zpět.

Až jednou umřu chci slyšet holky zpívat
a nechci slyšet už vůbec žádný pláč
a jen jazzband ať Pánu Bohu poví,
kdo k němu přichází a co jsem zač.

Tak jste teda slyšeli celý můj příběh
a nevím už, co dál bych měl říct vám,
jen až se vás zeptá, proč tolik piju,
tak řekněte, že jsem v kartách prohrál vše, co mám,
že v kartách jsem prohrál vše, co mám.

The Final Cut

Pink Floyd

The Final Cut (1983)

F C
Through the fish eyed lens of tear stained eyes
Bb F
I can barely define the shape of this moment in time.
F C
And far from flying high in clear blue skies
Bb F G
I'm spiraling down, to the hole in the ground where I hide.

Bb F
If you negotiate the minefield in the drive,
Bb F
and beat the dogs, and cheat the cold electronic eyes,
Bb C Dm
and if you make it past the shotguns in the hall,
Gm7
dial the combination, open the priesthole
C F
And if I'm in, I'll tell you...

Am F
There's a kid who had a big hallucination,
Am C
making love to girls in magazines,
Bb Dm
he wonders if you're sleeping with your new found faith...
Gm7
could anybody love him?
C F
Or is it just a crazy dream?

C Bb F

And if I show you my dark side,
will you still hold me tonight?
And if I open my heart to you,
show you my weak side,
what would you do?

Would you sell your story to Rolling Stone?
Would you take the children away, and leave me alone?
And smile in reassurance as you whisper down the phone,
would you send me packing?
Or would you take me home?

Am F Am C Bb Dm Gm7 F

Thought I oughta bare my naked feelings,
thought I oughta tear the curtain down,
I held the blade in trembling hands,
prepared to make it but...
just then the phone rang.
I never had the nerve to make The Final Cut

The Gunner's Dream

Pink Floyd

The Final Cut (1983)

G G+ Em C G D Em

G G+
Floating down through the clouds,
Em/G C
memories come rushing up to meet me now.

G D
In the space between the heavens and in the corner of some foreign field
C G Em C
I had a dream,
G
I had a dream.

Goodbye Max, goodbye Ma,
after this service when you're walking slowly to the car
and the silver in her hair shines in the cold November air,
Em Cmaj7 D/C C
you hear the tolling bell and touch the silk in your lapel.
G D Em
And as the tear drops rise to meet the comfort of the band,
C D
you take her frail hand and hold on to the dream.

G G+ Em C D G D Em D C D/C G D C G Em C Em

A place to stay, enough to eat,
Somewhere old heroes shuffle safely down the street.
Where you can speak out loud about your doubts and fears,
And what's more no-one ever disappears,
You never hear their standard issue kicking in your door.
You can relax on both sides of the tracks,
Em C D7/C
and maniacs don't blow holes in bandsmen by remote control,
G D
and everyone has recourse to the law,
C G Em
and no-one kills the children anymore,
C G
no-one kills the children anymore.

C D G D Em D
Night after night, going round and round my brain,
C D G
his dream is driving me insane.

G D
In the corner of some foreign field, the gunner sleeps tonight,
Em C D/C
what's done is done.
G D
We cannot just write off his final scene,
C G Em C Em
take heed of his dream, take heed.

The Ship Song

Nick Cave & the Bad Seeds

The Good Son (1990)

Ref G D
Come sail your ships around me,
C G D
and burn your bridges down,
G D
we make a little history, baby,
C G D
every time you come around.

Ref Come loose your dogs upon me,
and let your hair hang down,
you are a little mystery to me
every time you come around.

C G D
We talk about it all night long,
C G D
we define our moral ground,
Em G
but when I crawl into your arms,
C G D
everything, it comes tumbling down.

Ref Come sail your ships around me...

Your face has fallen sad now
for you know the time is nigh,
when I must remove your wings
and you, you must try to fly.

Ref Come sail your ships around me...

Ref Come loose your dogs upon me...

Ref Come sail your ships around me...

Topol

Vlasta Redl

D G D
Stojí topol v širém po-lu,
A D
připomíná.
D G D
Že sme my dva byli spolu,
G D
moja milá.
Hm
Že tam kdysi stromy stály,
Em A
než jich lidé vyrúbali.
D G D
Aby sa jim pšenička
A D
zrodila.

D A G Em D A D

Šumí pšenka v širém polu
jak dlhý den.
Že sme my dva byli spolu
a nebudem.
Já tu pšenku půjdem kosit
a za tebe boha prosit.
Aby si sa třeba s iným
dobře měla.

Trochu v hlavě mám

ASPM

E F#m B7
Trochu v hlavě mám,
F#m B7
chodím sem a tam,
E E6 E E6
bloumám, courám.

Chodím po Zlíně,
páchnu po víně,
bloumám líně.

E
Ref Pane strážníku,
E7
vždyť ta trocha povyku,
A
to nic není, to nic neznamená,
Am
to já mívám ve zvyku.

Vždyť sám Alláh ví,
že svět bez láhví
je zlý, prázdný...

V pořádku

Vlasta Redl

D
Zase střílejí do lidí,
A
naštěstí v cizích krajích,
Asus4
u nás všechno je v pořádku,
A
chlapi v hospodě, děti si hrají.
Em
A tam rodina u stolu
dostane úřední zprávu:
D
Váš syn byl zastřelen,
zaplaťte za popravu.

Zas mám špatnou náladu,
to asi z pití špatně mi tráví,
už taky nejsem v pořádku
a možná už se neuzdravím.
Ale nejsem z toho nervózní,
jedna jistota mi zbyla:
Není písnička tak dlouhá,
aby neskončila,
není písnička tak dlouhá,
aby neskončila,
není písnička tak dlouhá...

G Hm
Ref Ale táto, zas jsem tě deset roků neviděl,
Em D
já nechci motorku, co jsi mi slíbil za vysvědčení.
G Hm
Ale táto, jak to mám udělat, abych se nestyděl,
Em D
že jsem ještě naživu, že taky nejsem zastřelený.

Zase střílejí do vzduchu
a do špatných lidí.
Tak všechno je v pořádku,
když Pán Bůh to řídí.
Všichni se sejdeme po smrti
kolem velkého piána
a budem hrát samý veselý
až do rána.

Ref Jenže příteli, mně tohle dávno už nestačí,
jak mám uvěřit, že tam nahoře bude všechno, jak to tady dole chceme?
Jak mám uvěřit že budem všichni úplně jinačí,
že se cestou do nebe samým štěstím pomátneme?

Zase žena mi vyčítá,
že jsem málo doma,
už dávno není to v pořádku,
láska se nedá dělit dvěma.
A naše rodina u stolu
čeká úřední zprávu,
ale střílet se nebude,
ani šampaňským na oslavu.

Ref Ale paní, jak mám žít bez otce a bez syna
a bez ducha se motat, po hospodách čekat na zavření?
Jak mám pořádek jen dokola začínat, začínat, začínat,
jak mám věřit, že se to vůbec někdy změní?

V ulicích je déšť

Randy Newman / Pavel Kácha / ASPM

F F7/E \flat
V ulicích je déšť
B \flat 6 B \flat m6
a do mraků se nevrátí,
F Dm7
ta voda tu chce zůstat
G7 C7 (F) (F7/E \flat)
a nemá žádný spěch.

V ulicích je déšť
a město bude hladinou
a lodi po ní poplynou
a marně hledat břeh.

V ulicích je déšť,
prší i v tomhle podkroví,
jsme jak vzdálené ostrovy,
skály, co už se nesejdou.
V ulicích je déšť...

B \flat C7
Ref Víím, jsem jen směšnej chlap,
Am7 D7sus4 D7
nepřiznávám,
Gm7 C7sus4 C7 F E \flat /F
že bych si přál tě tu mít,
B \flat C7
v ulicích je déšť
Am7 D7sus4 D7
a já jsem s ním sám,
Gm7 C7sus4 C7 F C7
už dýl než měl bych snad být.

Ref

V ulicích je déšť
a já poslouchám to šumění,
divnej tón zvenčí, co se nemění,
už by měl.

V ulicích je déšť,
ty litry vody jsou už zbytečný,
tys byla teplo a dny slunečný,
ty jsem chtěl.

V ulicích je déšť...

Variace na renesanční téma

Václav Hrabě / Vladimír Mišík

Am F G Am
Láska je jako večernice plující černou oblohou,
F G Am
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
F G Am
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G/B Am F D D Dm Em7 Am(6/7)

Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

C G/B Am F D D Dm Em7 Am(6/7)

Láska je jako večernice plující černou oblohou,
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou...

Věřím v nás

ASPM

D
Hej, ptej se, jak se mám
a kdo z nás bolest zná
G D
a jestli jsem tě správně vzal.
Jen se na ně podívej,
C
jak si přejou, abych šel,
G
abych zmizel do pekel,
D
protože věřím v nás.

Táhni, odkud jsi sem vlít,
ty nám ji nesmíš vzít,
ty jsi jinej, než my chcem.
Já se jistě nezměním,
jsem od svejch dveří tisíc mil,
najednou je necítím,
protože věřím v nás.

C G D
Ref Věřím v nás na houpačce úsměvů a pláčů,
C G D
věřím v nás i v to, že umíš lítat,
C G D
věřím v nás i následující ráno.
G A
Všechno zlý je pryč, co bolí,
G A
když se noc ztrácí a jasní,
G A
a já ji cejtím ve svém srdci dál.

Hej, nech mě tam, kde jsem
a já pootočím Zem,
dáváš mi víc než můžu snést.
Ať si říkají, co chtěj,
naděj nebo beznaděj,
vpád moře do pouští
a já tě opouštím.

Ref Věřím v nás jako v žízeň na letních toulkách,
věřím v nás, i když jsme každé jenom část,
věřím v nás, i když se bílá mění v černou.
Všechno zlý je pryč, co bolí,
když se noc ztrácí a jasní,
a já ji cejtím ve svém srdci dál.

Nech mě dozpívat můj part
díků sekund, snů a kvart,
vzdor plánům, který se mnou maj.
Žádnou hořkost necítím,
kluzký silnice se nebojím,
vím, že zůstanu,
protože věřím v nás.

Víla

Robert Křesťan & Druhá tráva

Starodávný svět (1994)

C F C F C
Jde po skosený trávě a jde tak, jak se to pí-še:
Dm Gm Dm A Dm Gm Dm
s větrem v zádech, s kytkou v hlavě, důstojně a ti - še,
C F C G C G
a z polí slítají se ptáci a každý z nich jí věří
F B \flat F C F C
a ona se pak vra-cí a má v rukou jejich peří.

Je to můj člověk s hlavou v kříži, umírající v horku,
můj plakát na refýži i má socha u New Yorku,
je to můj voják beze jména, i ten parník v ústí Něvy,
je to jediná má žena, jenže ta, která to neví.

Am Dm Am Dm Am
Místo k ní však mířím ně - kam, kde je ten, co se tak vzte-ká,
B \flat E \flat B \flat F B \flat F
že ta hrůza, kterou če-kám, není ta, která mě če-ká

Ten můj pocit nemá hranic, ta má víra bez rezervy,
že už nezmůžu se na nic, ani na pevný nervy,
natož na nějakou vílu, a že už nevím, o co kráčí,
třeba nemám sílu, a třeba mi to stačí.

Všechno co chci

Vlasta Redl

1998

D D/F#
Jsem tvoje malá
G Hm E9
nešťastná hvězda,
Gm
pluju si oblohou,
C6sus2
ať spíš
D A7sus4 D
nebo jsi na nohou.

A tvoje štěstí,
bláznivá,
věř,
mě uhasit nemohou.

Jsem ten malý
ohýnek v dálce,
kde světlo pramení
ze slz
a trápení.

A slyším
na všechna jména
tvých šťastných hvězd
a znamení.

Dsus2 D/G (G6/9)
Ref Všechno co chci je tě nenechat jít,
Dsus2 Em7
kam se ti zlíbí,
Dsus2 D/G (G6/9)
všechno co chci je vzít ti slunce a klid,
Hm Hsus2/A Hm/Ab Hm/G Gm7
cos mi slíbil.

Jsem tvoje malá
nešťastná hvězda,
pluju si po mořích
a pohořích.

A slyším
v hlubinách,
když o mně hovoříš.

Ref

Jsem tvoje malá
velryba, blázne,
občas se vynořím.

Znamení doby

Karel Kryl

Bratříčku, zavírej vrátka (1969)

A D E

D A D A
Před okny sloup – znamení moru,
F#m A E
předpověď provazů a divných mravů,
 A A7 D
klesáme hloub se strachem tvorů
F#m C#m F#m E
před ranou do vazů, před zlobou davu.

Na stěně mříž – znamení doby,
děším se obrázků, děším se šachu,
zbyl jenom kříž, zůstaly skoby
a myšlenka na lásku v zajetí strachu.

E F#m
Zástupy lidí jdou pozpátku vpřed, tak jako raci,
E F#m
zbabělost – hostii každý si pozvedá, pálí ho dlaň,
E F#m
mnozí se stydí, že stavěli svět, některý zvrací,
E F#m C#m
dávaje bestii ze svého oběda povinnou daň.

K výkazu ztrát připište sebe,
že jste jen couvali mlčky a kvapně,
zato když brát chtěli vám nebe,
že jste jim kývali, Bože, tak trapně!

Přes čelo stín – znamení studu,
znamení malého lidského strachu,
na pití blín, k zábavě nudu,
k důvěře podlého a nasypat hrachu!

Žalm 71.

Karel Kryl

Am E7
Tři černí mravenci topí se v slze srny,
Am
nápis na věnci a na koruně trny,
E7
padáme pod tíží a snažíme se dolézt,
vlekouce na kříži svou samotu a bolest.

Dm Am
Ref Nebe je růžové, po cestě křížové
G Am
snad konečně spočinem jak pšenice v klásku,
Dm Am
spočinem bez hněvu, přirostli ke dřevu,
G E Am E7
vždyť nejtěžším zločinem je hlásati lásku.

Vezem se v kočáře, ve kterém přežijeme,
s obrazem mocnáře, kterého milujeme,
plačíce pro mladost jsme staří, bohudíky,
řvem Ódu na radost, že nejsme mučedníky.

Ref

Dozněla Devátá a končí komedie,
namísto Piláta svět si dnes ruce myje,
sám kříž si zhotoví a sám si hřeby ková
a král je křížový, hraje se Osudová.

Ref